

พระต้องเป็นที่หนึ่งในชีวิต

Lectio (พระเจ้าตรัสอะไร)

การสละทุกสิ่งซึ่งเป็นที่รัก

²⁵ประชาชนจำนวนมากกำลังเดินไปกับพระเยซูเจ้า พระองค์ทรงหันพระพักตร์มาตรัสกับเขาทั้งหลายว่า ²⁶‘ถ้าผู้ใดติดตามเราโดยไม่รักเรามากกว่าบิดามารดา ภรรยา บุตร พี่น้องชายหญิง และแม้กระทั่งชีวิตของตนเอง ผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้’ ²⁷ผู้ใดไม่แบกกางเขนของตนและติดตามเรา ผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้เช่นเดียวกัน (ลก 14,25-27)

ประชาชนจำนวนมากกำลังเดินไปกับพระเยซูเจ้า

จิตของมนุษย์ในระดับลึก ต้องการสร้างชีวิตของตนบนรากฐานที่เป็นคุณค่า ดังนั้น การลด ละ เลิก และตัดขาดจากทุกสิ่งที่มีใช้คุณค่าแท้จริง จึงเป็นการกระทำที่คุ้มค่า

พระวรสารโดยนักบุญลูกาที่เราอ่านกันในเดือนนี้ กล่าวถึงสิ่งที่ต้องตัดขาด พระเยซูเจ้าตรัสว่า ²⁶‘ถ้าผู้ใดติดตามเราโดยไม่รักเรามากกว่าบิดามารดา ภรรยา บุตร พี่น้องชายหญิง และแม้กระทั่งชีวิตของตนเอง ผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้’

อันที่จริงในภาษาดั้งเดิมใช้คำว่า “เกลียด” บิดามารดา แต่เพื่อลดความกระด้างลง ผู้แปลพระคัมภีร์จึงแปลคำว่า “เกลียด” เป็น “รักมากกว่า” ซึ่งหมายความว่า “รักพระเยซูเจ้ามากกว่า บิดา มารดา ภรรยา....”

แต่ในตัวบทคูขนานจากลูกาบทที่ 18 ข้อ 20 เราอ่านว่า “ท่านก็รู้จักบทบัญญัติแล้ว อย่าล่วงประเวณี อย่าฆ่าคน อย่าลักขโมย อย่าเป็น

พยานเท็จ จงนับถือบิดามารดา”ในตัวเองนี้ พระเยซูเจ้าทรงสั่งให้รัก บิดามารดา

คำถามคือ ตัวบทสองตัวบทนี้ขัดแย้งกันหรือเปล่า? ตัวบทแรกบอกให้ “เกลียด” ส่วนตัวบทที่สองบอกให้ “รัก”

บทสดุดีที่ 97 อาจช่วยให้ความสว่างแก่เราได้ ตัวบทกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายที่รักพระยาห์เวห์ จงเกลียดชังความชั่ว” (สดด 97,10) ดังนั้นการคำนึงถึงวัฒนธรรมของคนร่วมสมัยกับพระเยซูเจ้าจึงเป็นเรื่องสำคัญ

สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นเหตุให้ครอบครัวปิดตนเอง ไม่ยอมพึ่งพาและขอความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะ เมื่อพวกเขาตกอยู่ในอันตรายที่จะสูญเสียแผ่นดิน และตกเป็นทาส (อ้าง ฉธบ 15,1-18 ลนต 25,23-43)

พระเยซูเจ้าทรงปรารถนาสร้างชุมชนขึ้นมาใหม่ พระองค์ทรงขอพวกเขาเอาชนะความคิดแบบแคบๆ ที่มองครอบครัวปิดอยู่แต่ในตนเอง นี่คือความหมายของคำว่า “เกลียด” บิดามารดา ภรรยา บุตร พี่น้องชายหญิง

แม้แต่พระเยซูเจ้าเอง เมื่อญาติพี่น้องของพระองค์ ปรารถนาจะพาพระองค์กลับนาซาเร็ธ พระองค์ตรัสแก่ผู้ที่มาเชิญพระองค์ว่า “นี่คือมารดาและพี่น้องของเรา” ³⁵ผู้ใดทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า ผู้นั้นเป็นพี่น้องชายหญิงและเป็นมารดาของเรา” (มก 3,20-21.31-35)

พระองค์ทรงให้ความสำคัญแก่การอบรมและความรักต่อหมู่คณะ เหนือความสัมพันธ์ทางสายเลือดในครอบครัว นี่คือนวัตกรรมใหม่ที่พระเยซูเจ้าทรงนำมาให้

การยกพระเจ้าเป็นเอกในชีวิตเป็นเรื่องจำเป็น เพราะมนุษย์ค้นพบความจริงเกี่ยวกับตนเอง และยังค้นพบอีกว่าอุดมการณ์ต่างๆที่ต้องการจัด

ระเบียบสังคมโดยเอาพระเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้อง มิอาจทำให้มนุษย์มีความพึงพอใจได้

พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ที่ 16 ตรัสไว้ในพิธีปิดการประชุมสมัชชาสังคายนาครั้งที่ 25 ที่ Ancona ว่า “เราต้องกู้ความเป็นเอกของพระเจ้าคืนมาสู่โลกและชีวิตของเราให้ได้ เพราะความเป็นเอกของพระองค์จะทำให้เราพบความจริงที่เราเป็นอีกครั้ง และในการรู้จักและติดตามพระประสงค์ของพระเจ้าเท่านั้น ที่เราพบความดีแท้จริงของเรา”

ในยุคปัจจุบัน “หลังจากผลึกพระเจ้าออกไป หรือทำให้พระองค์เป็นทางเลือกส่วนบุคคล ไม่เกี่ยวข้องกัชีวิตของสาธารณชนแล้ว อดมการณ์บางอย่างมุ่งจัดระเบียบทางสังคมด้วยพลังของอำนาจและเศรษฐกิจ

ประวัติศาสตร์ได้พิสูจน์ให้เห็นอย่างน่าเศร้า ว่าการพัฒนาเพื่อให้มีหลักประกันที่มั่นคง การอยู่ดีกินดีทางวัตถุและสันติภาพ โดยไม่เอาพระเจ้าและการเปิดเผยของพระองค์เข้ามาเกี่ยวข้อง มักจะลงเอยด้วยการให้ก้อนหินแทนขนมปังแก่มนุษย์

“พระองค์ทรงเป็นความดีที่สุดของข้าพเจ้า” (สดด 15,2)

พระเจ้าทรงเป็นความดีสูงสุดของมนุษย์ การคิดคำนวณอย่างระเอียดรอบคอบ ทำให้ทุกอย่างอยู่ในที่ของมัน นั่นคือ พระเยซูเจ้าทรงเป็นทุกสิ่ง

อุปมาสองเรื่องในลูกาบทที่ 14 มีวัตถุประสงค์เดียวกัน คือคิดให้รอบคอบก่อนทำการตัดสินใจ

อุปมาเรื่องแรกกล่าวว่า “²⁸ท่านที่ต้องการสร้างหอคอย จะไม่คำนวณค่าใช้จ่ายก่อนหรือว่ามีเงินพอสร้างให้เสร็จหรือไม่ ²⁹มิฉะนั้นเมื่อวางรากฐานไปแล้ว แต่สร้างไม่สำเร็จ ทุกคนที่เห็นจะหัวเราะเยาะเขา พูดว่า ³⁰“คนนี่เริ่มก่อสร้าง แต่ทำให้สำเร็จไม่ได้”

ไม่จำเป็นต้องมีคำอธิบาย แต่ละคนได้รับการเชื่อเชิญให้ไตร่ตรองถึงวิถีติดตามพระเยซูเจ้าและให้ถามตนเองว่า พร้อมทั้งจะตัดสินใจเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าหรือไม่

อุปมาเรื่องที่สองกล่าวว่า “³¹หรือกษัตริย์ที่ทรงยกทัพไปทำสงครามกับกษัตริย์อีกองค์หนึ่ง จะไม่ทรงคำนวณก่อนหรือว่า ถ้าใช้กำลังพลหนึ่งหมื่นคน จะเผชิญกับศัตรูที่มีกำลังพลสองหมื่นคนได้หรือไม่ ³²ถ้าไม่ได้ ขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งยังอยู่ห่างไกล พระองค์จะได้ทรงส่งทูตไปเจรจาขอสันติภาพ”

การเป็นคริสตชน หรือการติดตามพระเยซูเจ้าเป็นเรื่องจริงจัง หลายคนเป็นคริสตชน มิใช่เขาเลือกเป็น แม้แต่การตัดสินใจในชีวิตก็เช่นเดียวกัน เป็นเพียงปรากฏการณ์ที่สืบทอดต่อกันมา ไม่จำเป็นต้องเลือกคนที่เกิดเป็นชาวบราซิลก็เป็นบราซิล คนที่เกิดเป็นคนญี่ปุ่นก็เป็นญี่ปุ่น ไม่ต้องเลือก เกิดอย่างไรตายอย่างนั้น

ความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตกับความตาย

ความรักต่อกางเขนเป็นชีวิต “ผู้ใดไม่แบกกางเขนของตนและติดตามเรา ผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้”

ลูกาเล่าว่า พระเยซูเจ้ากำลังทรงพระดำเนิสู่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อรับการตรึงกางเขนและสิ้นพระชนม์ การติดตามและแบกกางเขนตามพระเยซูเจ้าหมายความว่า เดินไปกับพระองค์จนถึงกรุงเยรูซาเล็มเพื่อผ่านปีศาจกับพระองค์

บรรดาสตรีเป็นแบบอย่างในเรื่องนี้ ดังที่มาระโกเล่าว่า “สตรีเหล่านี้เคยติดตามรับใช้พระองค์เมื่อพระองค์ทรงอยู่ในแคว้นกาลิลี สตรีอื่น ๆ อีกหลายคนซึ่งขึ้นมาที่กรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับพระองค์ ก็อยู่ที่นั่นด้วย” (มก 15,41) พวกเธอติดตามพระองค์จนถึงกรุงเยรูซาเล็ม และเป็นประจักษ์พยานถึงการทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

เปาโลเอาเรื่องนี้เป็นอุตมการณ์ของท่านเช่นกัน ท่านกล่าวว่า“¹⁴ส่วนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่โอ้อวดสิ่งใดนอกจากเรื่องไม้กางเขนของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อาศัยไม้กางเขนนี้ โลกถูกตรึงตายไปจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ถูกตรึงตายไปจากโลกแล้ว” (กท 6,14)

ความสมดุลระหว่างความเป็นเอกของพระเจ้า กับความเป็นเอกของมนุษย์อยู่ในพระธรรมล้ำลึกแห่งการรับเอากายเป็นมนุษย์ขององค์พระเยซูเจ้า ไม่มีความขัดแย้งกัน เพราะความเป็นเอกของพระเจ้ากลับกลายเป็นความสำเร็จสูงสุดของมนุษย์ (อ้าง มก 7,1-23)

Meditatio (พระวาจาตรัสกับฉันวันนี้)

- พระคาร์ดินัล คาร์โล มาร์ตินี พุทธถึงบุญราศี Alfredo Ildefonso Schuster ผู้เคยเป็นพระอัครสังฆราชแห่งมิลานระหว่างปี 1929 ถึง 1954 ว่า เมื่อSchusterอยู่บนโลกนี้ ท่านทำตนเป็นพยานถึงความเป็นเอกของพระเจ้า ท่านเป็น “บุรุษแห่งการภาวนา” บุรุษผู้ “มีส่วนร่วมกับความทุกข์ของโลกนี้” และ “มุ่งหวังจะได้สมบัตินิรันดร” เราสามารถวอนขอท่านช่วยเราแสดงความเป็นเอกของพระเจ้าในชีวิตและในพระศาสนจักร

- พระวาจนำเสนอตัวบทเพื่อการพิจารณาที่เรียกร้องและเป็นรูปธรรมอย่างมาก ความเป็นเอกของพระเจ้าตอบคำถามที่สังคมปัจจุบันถามว่า “พระศาสนจักรซึ่งพูดบอวยถึงความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ความยุติธรรมทางสังคม ฯลฯ ยังรู้จักพูดถึงพระเจ้าหรือเปล่า”?

- การไตร่ตรองตัวบทของลูกาบทที่ 14 ต้องเป็นแรงบันดาลใจสำหรับแต่ละบุคคลและแผนอภิบาลของหมู่คณะคริสตชนและของครอบครัว ยังสามารถมอบการไตร่ตรองเรื่องช่วงเวลาที่ยากลำบากเกี่ยวกับกระแสเรียก ที่พระศาสนจักรกำลังเผชิญอยู่

- สิ่งที่ขาดไม่ได้คือการใช้เวลาและพื้นที่กับพระเจ้า เพื่อให้พระองค์เป็นศูนย์กลางชีวิตมนุษย์ ต้นธารเพื่อยืนยันความเป็นเอกของพระเจ้าอีก

ครั้งคือศีลมหาสนิท “ในศีลมหาสนิทพระเจ้าทรงประทับอยู่ใกล้มนุษย์อย่างมาก โดยมอบพระองค์ให้เป็นอาหารของเรา ในศีลมหาสนิทพระองค์ทรงเป็นพลังในการเดินของเรา ซึ่งบ่อยครั้งเป็นการเดินที่ยากลำบาก ในศีลมหาสนิทพระองค์ทรงประทับอยู่อย่างเพื่อนเพื่อเปลี่ยนแปลง” (พระสันตะปาปาฟรังซิส)

- การรับศีลมหาสนิททำให้ความเห็นแก่ตัวหายไป ทรงถ่ายทอดพระจิตของพระคริสตเจ้า ทำให้เรามีส่วนคล้ายกับพระองค์ ทรงรวมเราเข้าเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนพี่น้องอย่างแน่นแฟ้นในความสนิทสัมพันธ์ในพระศาสนจักร ณ ที่ซึ่งปึงเดียวกันทำให้คนเป็นจำนวนมากกลับเป็นกายเดียวกัน ศีลมหาสนิทเปลี่ยนชีวิตประจำวันทั้งชีวิต เพราะในการรับศีลมหาสนิท มีลักษณะสองประการอยู่ในนั้น คือ การให้กับการรับความรักจากผู้อื่น เกิดขึ้นพร้อมกัน” (เบเนดิกต์ที่ 16)

Oratio (พระวาจาทำให้อันภาวนา)

ขอโทษ สดด 81,13-16

- 13 ถ้าประชากรของเราเพียงแต่จะฟังเราบ้าง
ถ้าอิสราเอลเพียงแต่จะยอมเดินตามทางของเรา
- 14 เราคงจะปราบศัตรูของเขาโดยฉับพลัน
คงจะใช้มือของเราต่อสู้กับคู่อริของเขา
- 15 ผู้ที่เกลียดชังพระยาห์เวห์คงจะยอมจำนนต่ออิสราเอล
ชะตากรรมของคนเหล่านั้นคงถูกกำหนดไว้ตลอดไป
- 16 เราคงจะเลี้ยงดูอิสราเอลด้วยข้าวสาลีที่ดีเลิศ
คงจะให้เขากินน้ำผึ้งจากหินผาจนอิ่ม

ขอบคุณ สดด 16,5-8

- 5 พระยาห์เวห์ทรงเป็นมรดกส่วนของข้าพเจ้า
และทรงเป็นชะตากรรมของข้าพเจ้า

พระองค์เท่านั้นทรงคุ้มครองชะตาชีวิตของข้าพเจ้าให้ปลอดภัย

- 6 เส้นแบ่งเขตที่ดินของข้าพเจ้าอยู่ในพื้นที่ที่รุ่มรมย์
มรดกส่วนของข้าพเจ้าช่างงดงามยิ่งนัก
- 7 ข้าพเจ้าถวายพรแต่พระยาห์เวห์ผู้ทรงเป็นที่ปรึกษาของข้าพเจ้า
แม้ยามค่ำคืน จิตใจก็ยังปราสอนข้าพเจ้า
- 8 ข้าพเจ้าตั้งพระยาห์เวห์ไว้เบื้องหน้าข้าพเจ้าเสมอ
ถ้ามีพระองค์ประทับอยู่เบื้องขวา ข้าพเจ้าจะไม่หวั่นไหว

ขอพรพระจิตเจ้า รม 8,12-14

¹²ดังนั้น พี่น้องทั้งหลาย เราไม่มีภารกิจใด ๆ ที่จะต้องดำเนินชีวิตตามธรรมชาติฝ่ายต่ำ ¹³ถ้าท่านดำเนินชีวิตตามธรรมชาติฝ่ายต่ำ ท่านก็จะตาย แต่ถ้าท่านกำจัดกิจการตามธรรมชาติฝ่ายต่ำ ด้วยเดชพระจิตเจ้า ท่านก็จะมีชีวิต¹⁴ทุกคนที่มีพระจิตของพระเจ้าเป็นผู้นำ^h ย่อมเป็นบุตรของพระเจ้า”

Contemplatio (การอยู่นิ่งๆ กับพระวาจา)

“เมื่อเราจ้องมองกางเขนของพระเยซูเจ้า เรามองเห็นอะไรอยู่เบื้องหน้า? เราพบอัศจรรย์ใหม่ พระคริสตเจ้าได้ทรงกระทำการอัศจรรย์มากมายเหนือทะเลเหนือคนตาบอดเหนือคนโรคเรื้อน แต่อัศจรรย์ใหม่คือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระองค์นี้ มิได้ทำอัศจรรย์สำหรับพระองค์เองเลย ทรงอยู่ในภาวะเข้าตรีทูต ทรงกางพระหัตถ์ออก....” (C.M. Martini)

Communicatio (นำพระวาจาไปแบ่งปันกับผู้อื่น)

ปรีชาญาณแห่งกางเขน ไม่มีลัทธิความทุกขนิยมในการเฉลิมฉลองและการเทศน์เกี่ยวกับกางเขน มีแต่ความเป็นจริงแบบคริสตชน ที่ทำตนใกล้ชิดกับกางเขนทุกชนิดและผู้ที่ถูกตรึงของโลก เพื่อดึงเขาออกจากอำนาจของความชั่วที่ทำให้สิ้นหวัง พระคริสตเจ้ามิได้ค้นคิดกางเขนขึ้นมา (เป็นชาวโรมันที่คิดขึ้นมา) ดังนั้นจึงไม่ใช่พระเป็นเจ้า (เป็นความชั่ว

ร้ายของมนุษย์) ณ จุดกำเนิดของความชั่ว แต่พระคริสตเจ้าได้
เปลี่ยนแปลงกางเขน กางเขนที่ถูกอันถูกเปลี่ยนเป็นเมล็ดพันธ์แห่งความ
ดีได้ เพื่อให้ศักยภาพแห่งชีวิตระเบิดออกมา และทำให้เกิดผลของ
ความจริง ความยุติธรรม ความศักดิ์สิทธิ์ และความรัก การเขนเป็น
มากกว่ามนุษยชาติ (ความเป็นมนุษย์)

XXXXXXXXXXXXX